

BEEIDEN, MONUMENTEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE - XX :
HET MEMORIAAL GEORGES MAES IN HET MUZIEKCONSERVATORIUM

Het onverwachte overlijden van muziekconservatorium directeur Georges MAES op 4 maart 1976 werd in muziekminnende middens als een zwaar verlies gevoeld. Een verlies dat trouwens lange jaren heeft blijven doorwegen op deze instelling die MAES opgewerkt had tot een van de voornaamste en meest geprezen in zijn soort in ons land.

In 1979 kocht de Stad Oostende bij de kunstenaar Livia CANESTRARO een bronzen sculptuur aan, het portret van Georges MAES voorstellende. Het is geen realistisch werk, maar een sterke sculptuur waarin de beeldhouwster op een erg persoonlijke manier de essentie van musicus benadert en interpreteert.

Het beeld werd onmiddellijk in depot gegeven aan het Muziekconservatorium in de Romestraat. Het prijkt er als memoriaal Georges MAES in de concertzaal op de eerste verdieping.

GEORGES MAES

Het is niet de bedoeling hier uitvoerig op de persoon van Georges MAES in te gaan. In 1978 immers gaf het "Fonds Georges Maes" een monografie met begeleidende fonoplaten uit; een boekwerk dat erg volledig is en waarnaar we hier dan ook graag verwijzen (1). Hier enkel de essentie, -vooral dan in verband met Oostende. Vergeten we echter niet dat hij als violist en concertmeester van het "Belgisch Kamerorkest" het lokale vlak mijlenhoog oversteeg.

Georges MAES werd op 26 mei 1914 te Oostende geboren als zoon van Gustaaf MAES en Ida LEBRET. Na W.O. I vestigde de familie zich om beroepsredenen van de vader, die treinbestuurder was, te Gent.

Georges MAES ontpopte er zich als een vroegrijp muzikaal talent. Na lagere muziekstudies te Ledeberg, volgde hij de leergangen aan het Gents Conservatorium. Hij legde zich vooral toe op de viool, later ook op orkestdirectie. MAES besloot zijn studies met schitterende diplomas.

In 1935 werd hij aangeworven als 1° viool van het Oostends Kursaal-orkest en als concertmeester van de Gentse Opera. Tevens was hij in 1935-1937 leraar aan de muziekschool te Aalst.

Van 1935 af verzorgde hij regelmatig solistische optredens voor het N.R.I.

Tijdens W.O. II nam hij deel aan de 18-daagse Veldtocht en werd nadien door de Duitsers krijgsgevangen gemaakt.

Hij verbleef enkele maanden in Kamp Stalag XII A.

(1.) Georges Maes in het Belgisch Muziekleven (1946-1976), Oostende (Fonds Georges Maes), 1978.

Later postuleerde hij voor een betrekking als 1° violist in het Nat. Orkest van België. Hij bleef tot in 1958 bij dit ensemble.

Na de oorlog vestigde Georges MAES zich te Wezenbeek. In 1945 ontstond het Haydnkwartet, een strijkkwartet waarin hij violist was. Het kwartet groeide uit tot een van de beroemdste strijkkwartetten van die tijd, ook internationaal.

Anno 1958 startte MAES met een kamerorkest : de "Solisten van het Belgisch Kamerorkest". Het ensemble, een kern van strijkers waar nodig aangevuld met klavecimbel, orgel, blazers, slagwerk, koor en zangsolisten, trad zowat overal op in eigen land én in den vreemde. De "Solisten" waren ook regelmatig te Oostende te horen : in het oud Theater, het Kursaal, de Capucijnenkerk... Ze verzorgden talrijke fonoplaatopnamen en TV-optredens.

Anno 1960 volgde MAES' benoeming als directeur van het Oostends muziekconservatorium. Hij verhuisde uit het Brusselse naar zijn ambtswoning in de Romestraat.

MAES, die zich stilaan omringde van jonge en competente leraars, wist langzaam maar zeker het instituut omhoog te trekken uit de diepe laagten waarin het na het overlijden van J. Toussaint de Sutter was terecht gekomen.

De resultaten bleven niet uit. Het volstaat hier de namen in herinnering te brengen van enkele schitterende elementen die onder zijn bestuur gevormd werden : Marie-Christine en France Springuel (resp. viool en cello), Ivan Dudal, Paul Belaerts en Paul Dombrecht (allen hobo), Koen en Christel Kessels (piano), Daniel Vanheste (cello). Tot slot dan nog een woordje over... LIVIA CANESTRARO... De beeldhouwster van het Georges MAES-memoriaal (2).

Livia CANESTRARO is, zoals haar naam laat vermoeden, Italiaanse. Ze werd in 1936 te Rome geboren. Ze huwde de gekende Gistelse Beeldhouwer Stefaan DEPUYDT en woont te Snellegem.

Ze deed haar studies te Rome (1953-1961) en in het Instituut Ter Kameren bij LEPLAE (1958-1959). Ze is laureate van Prov. Prijs voor Beeldhouwkunst van West-Vlaanderen.

Haar beelden zijn krachtig-expressionistisch, in een robuuste vormtaal.

U kan werk van haar bewonderen in het Museum voor Schone Kunsten te Oostende en in het Provinciaal Museum voor Moderne Kunst, weldra eveneens te Oostende.

N. HOSTYN

- 2. Lit. over L. CANESTRARO : - Kunst in België, Brussel, 1978, p.29
- W. VAN DEN BUSSCHE, Kataloog P.M.M.K. Ieper, 1979.